

Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Vincent Bouiliez av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-75/11, Bouiliez mot rådet

(Mål T-31/13 P)

(2013/C 86/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Vincent Bouiliez (Overijse, Belgien) (ombud: advokaterna D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis och É. Marchal)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen (tredje avdelningen) meddelade den 14 november 2012 i mål F-75/11, Vincent Bouiliez mot rådet,
- ogiltigförklara beslutet att inte befordra klaganden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen fann att det i första instans angripna beslutet var förenligt med principen om motiveringsskyldighet, utan att göra en verklig prövning och utan att infordra någon bevisning från rådet om den konkreta tillämpningen av kriterierna i artikel 45 i Europeiska unionens tjänsteföreskrifter vid jämförelsen av klagandens och övriga befordringsbara tjänstemäns kvalifikationer.

2. Andra grunden: Felaktig rättstillämpning

- Personaldomstolen godtog rådets blotta påståenden att tjänstemännens ansvar hade beaktats vid jämförelsen av kvalifikationerna och fann att klaganden inte hade bevisat motsatsen, trots att klaganden hade ingett upplysningar inom ramen för en åtgärd för processledning, varav det framgick att flera av de befordrade tjänstemännen inte hade lika stort ansvar som klaganden och inte hade lika höga sammanlagda betyg som klaganden, utöver att de använde ett större antal språk än klaganden (punkterna 45 och 46 i den överklagade domen)

3. Tredje grunden: Motsägelsefullt resonemang

- Personaldomstolen kan inte påstå, å ena sidan, att rådet gjorde en riktig bedömning när det beslutade att göra en ny jämförelse av kvalifikationerna för alla tjänstemän i lönegrad AST 6 som kunde befordras i befordringsförfarandet 2007 och, å andra sidan, påstå att rådet inte var skyldigt att beakta kvalifikationerna hos en viss tjänsteman som redan befordrats i detta befordringsförfarande och vars befordran hade blivit slutgiltig (punkterna 69 och 70 i den överklagade domen).
- Klaganden gör även gällande att personaldomstolen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att den inte, på grundval av uppgifterna i de handlingar som getts in till den, kom fram till att omständigheterna i målet innebar att rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning.

Överklagande ingett den 24 januari 2013 av Mario Paulo da Silva Tenreiro av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-120/11, da Silva mot kommissionen

(Mål T-32/13)

(2013/C 86/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Krainem, Belgien) (ombud: advokaterna S. Orlandi, J.-N. Louis och D. Abreu Caldas)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som personaldomstolen meddelade den 14 november 2012 i mål F-120/11, da Silva Tenreiro mot kommissionen i vilken klagandens talan ogillades.
- meddela ett nytt avgörande med följande innehåll:
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att inte tillsätta klaganden på den lediga tjänsten som direktör för direktorat A "Civilrätt" vid GD Rättvisa samt beslutet att utnämna Y på denna tjänst.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.